

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1898-0/2016
Érkezett:	2016 NOV 21.
Példány:	1
Kezelőiroda:	1
Melléklet:	2+10 <i>uk</i>
Tisztelt Alkotmánybíróság!	

Mindenmagyarországi Alkotmánybíróság	
Érkeztetés módja: személyesen / e-kezesével küldve / postán/e-mailer/faxen érkezett	
Érkezett:	14-11-2016
Az ügyirat száma:	G.20.636/2013.
Példány:	Mell.: dt.

A

– jogi képviselője útján – az Alaptörvény 24. cikkének (2) bekezdése d) pontjában nevesített, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban Abtv.) 27. §-ában konkretizált alkotmánybírósági hatáskör és ugyancsak az Abtv. 27. §-ában foglalt indítványozói jogosultság alapján az alábbiak szerint előterjesztett

alkotmányjogi panaszra vonatkozó indítványt

nyújtom be:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria, mint felülvizsgálati Bíróság Pfv.VII.21.586/2015/4. számú ítéletének, valamint az annak alapjául szolgáló Györi Törvényszék 1.Gf.20.059/2015/4. számú másodfokú ítéletének Alaptörvény ellenességét megállapítani és a döntéseket megsemmisíteni szíveskedjen.

A megsemmisíteni kért határozatok:

A Kúria Pfv.VII.21.586/2015/4. számú ítélete, valamint az annak alapjául szolgáló Györi Törvényszék 1.Gf.20.059/2015/4. számú másodfokú ítélete.

Az Alaptörvényben biztosított jogok, rendelkezések megnevezése:

Az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdése, XXVIII. Cikk (1) és (7) bekezdése, az Alaptörvény 15. Cikk (4) bekezdése, az Alaptörvény 28. Cikke, és az Alaptörvény 26. Cikk (1) bekezdése..

Az alkotmányjogi panasz előterjesztésére előírt határidő megtartott, azt a Kúria ítéletének kézhezvételétől (2016. október 6.) számított 60 napon belül nyújtja be.

Kérelmem anyagi jogi jogalapja Magyarország Alaptörvényének XV. cikk (1) és (2) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése (tisztességes eljárásról való jog)

Kérelmem eljárásjogi alapja az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a, amely alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntés Alaptörvénnyel való összhangját, és megsemmisíti az alaptörvény-ellenes bírói döntést.

A személyes érintettséget igazolja, hogy a megtámadott döntések meghozatalához vezető peres eljárás a [REDACTED] felperesi részvételével zajlott.

A jogsérelmet a [REDACTED] által kezdeményezett eljárás fellebbviteli és felülvizsgálati fórumán eljáró bíróságok tisztességtelen eljárása okozza.

A jelen ügy tárgyát képező alkotmányossági kérdés „alapvető alkotmányjogi jelentőségű” (Abtv. 29. §), a [REDACTED] felperesi részvételével zajlott eljárás során kiemelt jelentőséget kellett volna tulajdonítani azon alkotmányos eljárási garanciáknak, amelyek az egyént az igazságszolgáltatás során Alaptörvényben rögzítetten megilletik. A jelen panaszbeadvány által érintett alapjog olyan természetű, amely a t. Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a jogi személyeket is megilleti.

Indokolás

A [REDACTED] Önkormányzat 2007. október 26-án pályázatot írt ki a [REDACTED] laktanya ingatlan eladására. A [REDACTED] laktanya ingatlan négy különböző helyrajzi számú ingatlant foglal magába és a területen korábban – köztudomásúan - lokátoros laktanya és egységei helyezkedtek el. 1994-ig itt a honvédségnek egy rádiótechnikai százada működött. Az Önkormányzat a területet a Honvédelmi Minisztériumtól ingyenesen kapta meg annak fejében, hogy a területen mindenképpen szükséges környezetvédelmi kármentesítési munkálatokat elvégzi. Az ingatlanok átvételét követően az Önkormányzat a területet értékesíteni kívánta.

A [REDACTED] az ingatlanok egészére pályázatot nyújtott be 2007. november 26-án, melyben a közel 40 ha területre 180 millió forint vételárat jelölt meg.

A [REDACTED] Önkormányzata a területre 2008. február 12-én vételi jogot alapított, majd ez alapján 2008. április 14-én a Kft. meg is szerezte a laktanya ingatlan tulajdonjogát 180.000.000.- Ft vételárért abból a szerződésben is rögzített célból, hogy azon idegenforgalmi létesítményt hozzon létre. Az Eladó tudatában volt annak, hogy a Vevő időhöz kötött idegenforgalmi célú hasznosításban volt érdekelt a vétel kapcsán, ezért is kérte az akkor eljáró ügyvéd az ütemezett telekátadást, melynek során egyből birtokba léphetett a [REDACTED]

A vételt megelőzően, 2007. október 25. napján megbízási szerződés jött létre az Önkormányzat, mint megbízó és az [REDACTED] mint megbízott között az Észak-dunántúli Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség által elrendelt részletes tényfeltárás elvégzésére, valamint tényfeltárási záródokumentáció és műszaki beavatkozási terv elkészítésére. A terv 2007. október 26-án készült el, amelynek költségei az Alperes zárt pályázatának feltételei szerint Felperes felé kerültek átszámlázásra – az Önkormányzat kérése alapján.

A vételár megfizetése 2008. december 31-ig megtörtént, majd ezt követően a [REDACTED] tulajdonjogát 2009. február 27-én jegyezték be az ingatlan-nyilvántartásba. 2009. július 21. napján a területileg illetékes Környezetvédelmi Felügyelőség is megállapította az előtte folyamatban lévő eljárásban a jogutódlást, azaz a hatósági eljárásban is az Önkormányzat helyére a Társaság lépett.

A vételt követően a társaság birtokába került [REDACTED] igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő által 2006-ban készített szakvélemény, mely megállapította, hogy a laktanya területén az egészségügyi határértéket meghaladó szénhidrogén származékokból eredő talaj-, és talajvízszennyezés áll fenn, de ez a szennyezés az üzemanyagtöltő állomáshoz szervesen csatlakozó hordós adalékanyag tároló területére koncentrált, és kizárólag lokális jellegű. Nem terjed túl a szennyezettség az objektum határain, nem jelent veszélyt a szomszédos területekre, sem a földtani közeg, sem a felszín alatti víz minőségét nem veszélyezteti.

A Bezenyei Önkormányzat által készítettett, de a [REDACTED] által finanszírozott, az [REDACTED] által szakértői vélemény **soha nem került a társaság részére átadásra**, bár az eljáró ügyvéd 2008. augusztus 6. napján kelt levelében kérte a részletes tényfeltárás és műszaki beavatkozási terv teljes dokumentációjának megküldését.

A Társaság az Önkormányzattal szemben a későbbiek során is próbálkozott a dokumentáció megszerzésével 2012. január 25., február 22. és 2013. szeptember 5. napján kelt leveleiben, ám azt minden alkalommal – a mai napig - sikertelenül tette. Azt tudjuk, hogy az Önkormányzat 2008. június 17-én benyújtotta a területileg illetékes környezetvédelmi felügyelőséghez ezt az [REDACTED] által készített tényfeltárási záródokumentációt és a műszaki beavatkozási tervet, mely szerint a műszaki beavatkozás becsült költsége 85 millió forint, a kármentesítési monitoring becsült költsége pedig 18 millió forint volt.

Az Önkormányzat a vételi jogra vonatkozó szerződés megkötésekor csak azt közölte a társasággal, hogy olyan környezeti terhelés áll fenn, ami egy laktanyával általában együtt jár.

Az ügy megítélése szempontjából álláspontunk szerint lényeges körülmény, hogy **mai ismeretei szerint valószínűnek tartja a társaság, hogy az önkormányzat birtokában lévő tanulmány lényegesen súlyosabb környezetszennyezést tárt fel, mint ahogy arra egy átlagos lokátoros laktanya esetében számítani lehetett volna.**

2015. tavaszán a [REDACTED] megbízta a [REDACTED] hogy akkreditált labor igénybevételeivel tárja fel a laktanya tényleges környezetszennyezettségét.

Kiemeljük, hogy ezt korábban azért nem tartotta szükségesnek a Társaság, mert ismerte a laktanyák környezeti állapotát, mint maga is ingatlanbefektetésekkel foglalkozó szakkég. Tisztában volt azzal, hogy [REDACTED] nem harcokozó, vagy repülő harci egység tevékenykedett, hanem kizárólag egy rádiós (lokátoros) század, amely nyilvánvalóan sokkal alacsonyabb környezeti terhelést kellett volna, hogy jelentsen a környező területre, mint a fent említett tevékenységeket végző laktanyák.

A 2015-ben kapott mérési eredmények alapján azonban összességében megállapítható volt, hogy a vizsgált [REDACTED] laktanya területén a talajban a határértékeket jelentősen meghaladó értékben szénhidrogén szennyezések találhatók, amelyek a talaj felső rétegéből már leszivárogtak a mélyebben fekvő (4 és 4,5 m) rétegekbe (kapillaris zóna), és amelyek csak egy ismételt nagyobb mélységig végzett próbafurásokkal voltak azonosíthatóak. A szénhidrogén szennyezések tipikusan 10-100-szorosan meghaladták az előírt határértéket, amelyek lényegesen magasabbak egy lokátoros laktanya elvárt szennyezettségénél. A talajban a szénhidrogén szennyeződések zömében aromás és alkil láncot tartalmazó aromás szénhidrogének, melyek rákkeltő hatása egyértelműen bizonyított. A szennyezés a talaj és talajvizek megfelelő kezelését követeli meg. A talaj esetében az elvégzett becslések alapján az érintett térrész mintegy 10.000 m³ nagyságúra tehető, amelynek kármentesítési költsége – nyilvánvalóan a választott technológia függvényében – 150–200 millió forintra tehető. A teljes kármentesítéshez még ezen felül hozzátartozik a talajvíz szennyezettségének a felszámolása, amely további jelentős költségtényező.

Az elvégzett vizsgálatok tehát olyan új eredményeket tártak fel, amelyek valószínűsítik azt, hogy az Önkormányzat tisztában volt a terület szennyezettségének a mértékével és ezért nem juttatta el a 2007-ben készült dokumentációt a [REDACTED] nek.

A [REDACTED] véleménye szerint a szennyezettség aktuális mértéke igazolja, hogy a szennyezettség a területen a megvásárlás időpontjában jóval magasabb volt az ismertnél, illetve az elvárhatónál, amely azokból az adatokból volt megállapítható, amelyet a Társaság az opció lehívásakor megismerhetett.

A területen a megvásárlás óta további szennyezési tevékenység nem történhetett. Ott azóta katonai tevékenység nem volt. **A szennyezettség mostani mértéke – tekintettel arra, hogy a biológiai, kémiai anyagok idővel lebomlanak egyéb külső emberi behatás nélkül – álláspontunk szerint inkább azt igazolják, hogy a mostani aktuálisan mért mértékünél is nagyobb volt a terület szennyezettsége a megvásárlása idején.**

A vételi jogot a Ptk. 375. §-a szabályozza. Az opció alapján nyújtott szolgáltatás a szerződés létrehozásának egyoldalú engedésében áll, amelynek alapján a jogosult a nyilatkozatával az adásvételi szerződést létrehozhatja. A vételi jogra a visszavásárlási jog szabályait, így az elővásárlási jog szabályait kell alkalmazni. A vételi jog alapításakor hatályos Ptk. mindegyik jogot **az adásvétel különös nemeként** szabályozza.

Amennyiben a feljogosított fél a vételi jogot gyakorolja, létrejön az adásvételi szerződés, melynek feltételei már a vételi jogról szóló szerződés keretében rögzítettek. **Ezért a [REDACTED] Kft. álláspontja szerint a Felek egymás közötti jogviszonyára is – amennyiben a vételi jog lehívásra kerül – az adásvételre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.**

Jelen esetben a vételi jog lehívásra került, az adásvétel létrejött. Amennyiben a vételi jog nem került volna lehívásra, úgy az a határozott idő lejártával megszűnt volna a szerződés és a Feleket egymás közötti jogviszonyukban legfeljebb az elszámolás kötelezettsége terhelte volna. Az adásvételi szerződés megkötésével – a vételi jog gyakorlásával - azonban az

alperesből eladó lett, felperesből pedig vevő, annak minden jogaival és kötelezettségeivel együtt, függetlenül attól, hogy azt jogszabály, vagy a szerződés írta elő.

Az adásvétel, mint jogviszony alapján az Eladót terheli a Ptk. 367. §-a és a Ptk. 4. § (1) bekezdésében kimondott együttműködési kötelezettség. Ennek egyik eleme a tájékoztatási kötelezettség, amely a dolog lényeges tulajdonságaira és a dologgal kapcsolatos fontos körülményekre (így például a dologra vonatkozó jogokra és a dologgal kapcsolatos terhekre) terjed ki.

A dolog sajátosságai és körülményei akkor minősülnek lényegesnek, illetve fontosnak, ha azoknak jelentősége van a vételi szándék alakításában, a szerződési feltételek meghatározásában, és befolyásolhatják a tulajdonosi részjogosítványok gyakorlását, az adásvétel tárgyának rendeltetésszerű használatát.

Ahogy azt az első fokon eljáró bíróság is megállapította az eladó nem mérlegelheti, hogy a jelentős vagy fontos kérdésben a tájékoztatást megadja-e vagy sem, és nem mellőzheti azt például azért, mert a vevő más forrásból arról esetleg tudomást szerezhette. Az eladó a tájékoztatási kötelezettsége körébe eső lényeges tulajdonságokra, fontos körülményekre vonatkozó olyan okiratok kiadására is köteles, amelyek az adott dologhoz tapadnak és értelemszerűen ezért arra az új tulajdonosnak lesz szüksége. Az eladó kötelezettsége csak a vevő által egyértelműen ismert vagy közismert körülményekre nem terjed ki.

Jelen esetben a másodfokú bíróság azzal érvelt, hogy az alperes a vételi jogot alapító szerződésben nem vállalt magára nézve olyan szerződéses kötelezettséget, amely alapján köteles lett volna a perbeli dokumentáció eredeti, vagy másolati példányának megküldésére. **Álláspontunk szerint a másodfokú bíróság döntése több okból sem tekinthető jogilag megalapozottnak és sérti a Ptk. 367. §-át.**

A XXXXXXXXXX véleménye szerint az ítéletek nem csak jogilag tévesen megítéltek, de az Alaptörvény alábbi rendelkezéseibe ütköznek:

Az Alaptörvény XV. Cikk (1)-(2) bekezdése kimondja:

- (1) *A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.*
- (2) *Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.*

Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) és (7) bekezdése kimondja:

- (1) *Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

Az Alaptörvény 26. Cikk (1) bekezdése kimondja:

(1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélkezési tevékenységükben nem utasíthatóak.

Az Alaptörvény 28. Cikk kimondja:

28. cikk: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Abtv. 28. § (1) Az Alkotmánybíróság a 27. §-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a 26. § szerinti, jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytathatja.

(2) Az Alkotmánybíróság a 26. § alapján indítványozott eljárásban a bírói döntés alkotmányosságát is vizsgálhatja.

„(9) 3.1. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) és (7) bekezdéseiben elismert tisztességes eljáráshoz fűződő jogának, valamint jogorvoslati jogának sérelmét a bizonyítékok mérlegelésének okszerűtlenségére, valamint a Kúria indoklásának hiányaira alapítja. Megállapítható, hogy az alkotmányjogi panaszban megjelölt e kérdést az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III.1) AB határozatában alapvető alkotmányjogi jelentőségű alkotmányjogi kérdésként értékelte (7/2013. (III.1.) AB határozat, Indoklás (21)). E határozatának indoklásában az Alkotmánybíróság egyfelől kimondta, hogy az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményrendszere elismeri az indokolt bírói döntéshez fűződő alapvető jogot is, amelynek minimális elvárása, hogy a bíróságok az eljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően az ügyben szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit, kérelmeit kellő alapossággal megvizsgálják, és ennek értékeléséről határozatukban számot is adjanak. (erről lásd 7/2013.1) AB határozat, Indoklás (33)-(34))” – 3108/2015. (VI.9.) AB végzés

Álláspontunk szerint megállapítható, hogy jelen panaszban megjelölt kérdéseket az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III.1.) AB határozatában alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdésként értékelte.

A bírói hatalom nem korlátlan, kifejezett alkotmányos korlátja a törvénynek való alávetettség. Ebből pedig az következik, hogy a bíróságok nem írhatják felül vagy egészíthetik ki a jogszabályokat, akkor sem, ha azok alkalmazása, a megítélésük alapján nem vezet kívánatos eredményhez. Jelen ügyben a bíróságok által kialakított jogértelmezés sérti a tisztességes

eljáráshoz fűződő jog alkotmányos tartalmát. A Polgári Törvénykönyv a 367. §-ában egyértelműen rögzíti az eladó tájékoztatási kötelezettségét – „Az eladó köteles a vevőt a dolog lényeges tulajdonságairól és a dologgal kapcsolatos fontos követelményekről, különösen a dologra vonatkozó esetleges jogokról és a dologgal kapcsolatos terhekről tájékoztatni. Köteles továbbá az ilyen körülményekre, illetőleg jogokra és terhekre vonatkozó okiratokat a vevőnek átadni.” –, ilyen téren ezen kötelezettségnek a negligálása vagy egyáltalán csak mérlegelése az ügy megítélése szempontjából nem lehet kérdés.

A lentebb idézett alkotmánybíróági esetjog kapcsán hivatkozom, hogy a t. Alkotmánybíróság kimondta, „Az Alkotmánybíróság az újabb ügyekben vizsgálandó alkotmányjogi kérdések kapcsán felhasználhatja a korábbi határozataiban kidolgozott érveket, jogelveket és alkotmányossági összefüggéseket, ha az Alaptörvény adott szakaszának az Alkotmánnyal fennálló tartalmi egyezése, az Alaptörvény egészét illető kontextuális egyezősége, az Alaptörvény értelmezési szabályainak figyelembevétele és a konkrét ügy alapján a megállapítások alkalmazhatóságának nincs akadálya, és szükségesnek mutatkozik azoknak a meghozandó döntése indoklásába történő beillesztése.” {13/2013. (VI. 17.) AB határozat, Indokolás [32]; korábban: 22/2012. (V. 11.) AB határozat, Indokolás [41]}

A fenti határozat alapján jelen ügy szempontjából releváns, a már hatályon kívül helyezett Alkotmány tartalmilag azonos szakaszai kapcsán kidolgozott alkotmánybíróági gyakorlatot felhasználom és meghivatkozom, feltételezve, hogy a t. Alkotmánybíróság korábbi gyakorlata jelen ügy eldöntésére is zsinórmértékül fog szolgálni. A tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben az Alkotmánybíróság a 21/2014 (VII. 15.) számú határozatában külön is rögzítette, hogy nincs akadálya a tisztességes eljáráshoz való jogot értelmező, de már hatályon kívül helyezett alkotmánybíróági határozatok egyes elvi megállapításai felhasználásának az Alaptörvény értelmezésekor, mert azok összhangban vannak az Alaptörvény céljával és értelmező rendelkezéseivel is.

Fentieken túl utalok arra, hogy a t. Alkotmánybíróság megerősítette a 36/2013. (XII. 5.) AB határozatában, hogy abban az esetben, ha egy adott hazai jogszabály azonos tartalmú az Egyezményben, vagy annak valamelyik Kiegészítő Jegyzőkönyvében foglalt joggal, vagy ha a jog biztosítására irányuló kötelezettség teljesítését szolgálja, az Alaptörvény Q) cikkéből az is következik, hogy az Alkotmánybíróságnak tartózkodnia kell az adott jogszabály (vagy jogszabályi rendelkezés) olyan értelmezésétől, amelynek elkerülhetetlen következménye a vállalt nemzetközi jogi kötelezettség megsértése és Magyarország sorozatos elmarasztalása lenne a Bíróság előtt.

Az Alkotmánybíróság továbbá egy friss döntésében leszögezte, hogy „*Hazánk Alaptörvénye – az R) cikk (1) bekezdése szerint Magyarország jogrendszerének az alapja. Az Alaptörvény és a jogszabályok pedig a (2) bekezdés szerint mindenkire kötelezőek. Az Alaptörvénynek az egész jogrendszert át kell hatnia és normáinak a jogrendszer egészében érvényesülniük kell.* [25] *Az Alaptörvény 28. cikke szerint a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az*

Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

[26] A bíróságnak a jogalkalmazása és a jogértelmezése során megfelelően figyelembe kell vennie az Alaptörvényben foglaltakat. Az Alaptörvényben foglaltak lehetnek alapjogok, államcélok vagy alkotmányos értékek. Nyilvánvalóan a rendes bíróságnak minden rendelkezést megfelelően és differenciáltan kell figyelembe vennie az ítékezés során.” [IV/3024/2015. AB határozat, 24-26. pontok]. Azaz, a rendes bíróságoknak a konkrét jogviták eldöntésekor kötelezően figyelembe kell venni az Alaptörvény rendelkezéseit és az ahhoz tapadó alkotmánybírói esetjogot.”

Jelen ügy tárgya a bírósági jogértelmezés kérdése, vagyis az, hogy a jogértelmezés állhat-e szöges ellentétben a törvény szövegével.

Az Alkotmánybíróság 9/2016. (IV. 6.) számú határozatával az alábbiakat állapította meg: „A bíróságnak a jogalkalmazása és a jogértelmezése során megfelelően figyelembe kell vennie az Alaptörvényben foglaltakat. Az Alaptörvényben foglaltak lehetnek alapjogok, államcélok vagy alkotmányos értékek. Nyilvánvalóan a rendes bíróságnak minden rendelkezést megfelelően és differenciáltan kell figyelembe vennie az ítékezés során. Az Alaptörvény értelmezésekor ezzel azonosan foglalt állást a 8/2014. (III. 20.) AB határozat indokolásának [64] pontja. Az Alaptörvény XV. cikke (1) és (2) bekezdésének az értelmezett tartalma nemcsak a jogszabályokra irányadó alaptörvény-ellenességük vizsgálatakor, hanem a bírói döntésekben megjelenő jogszabály-értelmezésre is, a jogszabályok normatartalmának meghatározása során, a jogszabály konkrét tényállásra vonatkoztatásánál. Az, hogy egy-egy ügyben az eset összes körülményeinek mérlegelésénél a rendes bíróság az anyagi jog értelmezésekor milyen intenzíven hivatkozik a XV. cikk egyes elemeire, elsősorban a rendes bíróságra tartozó kérdés, de az értelmezés nem vezethet sem a jogszabály szövegének figyelmen kívül hagyására, sem az Alaptörvénnyel ellentétes eredményre.”

Álláspontunk szerint jelen esetben nincs felismerhető célja és semmilyen ésszerű indoka annak, hogy a bíróság általi értelmezés útján a jogszabályok (Ptk. 367. §) szerinti normatartalomnak más értelmet tulajdonítsanak, mint a szavak köznapi értelméből következik.

Az Alaptörvény 26. Cikke pedig véleményünk szerint nem csak jogosultságot, de köteleességet is megfogalmaz, mikor leszögezi, hogy a Bírák a törvényeknek vannak alárendelve. (9/2016. (IV. 6.) AB határozat a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 35.M.59/2015.3 számú és a 12.M.1642/2015/5. számú ítéletei alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről)

Ahogy már beadványunkban is kifejtettük a [REDACTED] véleménye szerint az eljáró bíróságok előtt nem lehetett volna kérdéses – figyelemmel a Ptk. 367. §-ára is – az eladó minden körülménytől független tájékoztatási kötelezettségének a megállapítása a vevő felé, még akkor sem, ha az esetlegesen más forrásokból az adott ingatlannal kapcsolatosan információkhoz juthatott. Jelen esetben egyébként egy olyan releváns kérdéstről van szó,

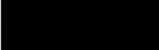
amelyre vevő szavatossági jogokat alapíthatott volna, hiszen, mint számára később kiderült, a terület szennyezettségének aktuális mértéke a területen a megvásárlás időpontjában jóval magasabb lehetett a számára ismertnél, illetve az elvárhatónál, amely azokból az adatokból volt megállapítható, amelyet a Társaság az opció lehívásakor megismerhetett, illetve megismerhetett volna.

Összegezve a fentebb részletesen kifejtett indokaimat, a megtámadott bírósági döntések sértik az Alaptörvény XV. és XXVIII. cikkében biztosított jogokat.

Tisztelt Alkotmánybíróság, a beadványban részletesen kifejtett indokok alapján kérem a Kúria, mint felülvizsgálati Bíróság Pfv.VII.21.586/2015/4. számú ítéletének, valamint az annak alapjául szolgáló Győri Törvényszék 1.Gf.20.059/2015/4. számú másodfokú ítéletének ,mint alaptörvény-ellenes döntéseknek az Alaptörvény ellenességének a megállapítását és a megsemmisítését.

Az Abtv. 27. § a) és b) pontjában és a 30. § (1) bekezdésében foglalt feltételek fennállnak.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 2011. Évi CLI. törvény 27. §-ban konkretizált hatáskör alapozza meg.

A mellékletként csatolja az ügyvédi meghatalmazást, valamint a konkrét ügyben született első és másodfokú ítéletet és a felülvizsgálat során született döntést.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdése és az 57. § (1a) bekezdése alapján a SILMO Kft. nyilatkozik, hogy az adatai nyilvánosságra hozatalához hozzájárul.

Az Alkotmánybírósági eljárás illetékmentes az Abtv. 54. §-a alapján.

Székesfehérvár, 2016. október 26.

Tisztelettel:

